

ELS NOSTRES POETES

BALADA DE NADAL

PER A CANTAR-LA ELS PIRATES DE LA MAR

*Tota la mar, ben endins, ben endins,
té un cor ombrívol, ombrívol.*

*El peixarrot menja els peixos mesquins;
és un engany la dolçor dels dofins
i la sirena de càntic planyívol.*

*Tota la mar, ben endins, ben endins,
té un cor ombrívol, ombrívol.*

*Diuen els savis que al mig de la mar
hi ha una illa blanca, ben blanca;
i si hi anéssiu avui per atzar,
hi trobaríeu per única llar
un trist cobert foradat, sense tanca.*

*Diuen els savis que al mig de la mar
hi ha una illa blanca, ben blanca.*

*Entre la neu senderegen les flors;
l'aire és ple d'ales i d'ales;
sota el cobert hi ha la Dama i l'Espòs
i un infantó que hi és nat sense plors:
juga amb ocells i amanyaga primales.
Entre la neu senderegen les flors:
l'aire és ple d'ales i d'ales.*

*Tres naus molt belles hi van d'Orient
amb neu a tofes, a tofes.*

*A cada una hi ha un rei molt vistent;
cada rei porta safata i present;
són plens de llum el velam i les cofes.
Tres naus molt belles hi van d'Orient
amb neu a tofes, a tofes.*

*El peix petit riu al fons de la mar
i per l'airet la gavina.*

*Cada penyal té un estel, com un far;
cada pirata, pensant en la llar,
d'una manera emmelada rondina.*

*El peix petit riu al fons de la mar
i per l'airet la gavina.*

JOSEP CARNER (1884 - 1970)

Bon
Nadal
a tots!!

Director: Alcalde, Ricard Vicens
Subdirector: Jaume Cufià Mata

Redactors: Josep Bertran, Jaume Bonet,
Pasqual Castellà, Josep M.ª Lluch, Pere Mora,
Joan Novell, Joan Puig i Ignasi Ribera.

Col·laboradors: Miquel Aguilà, Jaume Cots,
Ramon Creus, Guillem Viladot i Deudat Pont

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)
Impremta G. Vicens - Guimerà, 15
Agramunt

Redacció i Administració
Carrer la Plaça, 1 Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 200 ptes.
Estranger 250 ptes.
Número solt 20 ptes.
Dipòsit Legal: L. 138-1964

Publicitat contractada anual:

Una pàgina	3000 ptes. al mes
1/2 »	1500 »
1/4 »	750 »
1/8 »	400 »

Anuncis solts, 50 % d'augment

Per a subscripcions i anuncis poden
dirigir-se a la Llibreria
Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79
o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81
Jaume Cots - Tel. 39 01 32

METGES:

El servei «Metge de Guàrdia» de la Comarca,
per als dies festius i caps de setmana, està
constituït a càrrec dels següents doctors:

Dr. JOSEP PERULLES MORENO
Telèfon 530776 — Les Pallargues

Dr. LLUIS SABALA ABELLÓ
Telèfon 390222 — Preixens

Dr. JOAQUIM FELIP BRUFAU
Telèfon 390154 — Agramunt

Dr. MIQUEL SUAREZ OTERO
Telèfon 390635 — Agramunt

BOMBERS: Ajuntament - Tel. 39 06 32

CREU ROJA:

CREU ROJA I SERVEI D'AMBULANCIA
Telèfon 390013 - Guàrdia Civil Agramunt

FARMÀCIES:

Sr. ÀNGEL MAS GRAU
Telèfon 390133 — Agramunt

Sr. GUILLEM VILADOT PUIG
Telèfon 390087 — Agramunt

Als domicilis dels metges i a les farmàcies, hi
ha un cartell indicant, cada festa, el metge de
torn.

Sr. Director de «SIO»:

Fa uns dies vaig anar a obrir-me una llibreta a la «Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis». Doncs bé, fou gran el meu astorament en veure que la llibreta d'estavi era en castellà, ja que sabia que n'havien editat en català. Vaig haver de demanar que me la fessin en català. Resultà que a la nostra sucursal no en tenien, si bé em prometeren que els n'arribaria.

Quan, uns dies després, em feren la llibreta en català, resultà que el meu nom (ara que ja el tinc oficialment tal com és!) s'hagué d'enregistrar en castellà perquè la IBM, digueren, no ho fa encara en català!

Trobo que aquest és un punt en contra per una «Caixa» que diu estar «el servei del poble»; per una «Caixa» que quan «regala» (!) llibres, tres són en castellà i solament un en català.

Denúncio el fet perquè el conegui la gent. La «Caixa», al capdavant està al servei «del seus interessos». El que no són pessetes...!

Afectuosament,

Joan

EN JOSEP S'HA JUBILAT

Molta gent de la nostra Vila amb aquest sol nom del Josep del «matadero» saben ben bé de qui es tracta, altres no el coneixen gaire i molts ignoren per complert qui es en Josep Figueres i ... però això no priva perquè aquest home senzill servidor des de fa molts anys —vint-i-nou concretament— de l'Ajuntament de la Vila d'Agramunt ha estat fins ara que s'ha jubilat, el responsable i treballador fidel de l'escorxador del poble. Complidor escrupulós de les tasques que tenia encarregades, les ha vingut desenrotllant amb un rigor i una eficàcia dignes d'admiració i elogi. Els qui per raó professional l'hem tractat, podem afirmar que això no es adulació enganyosa ni alabança immerescuda.

Amb el seu caliqueny mig fumat, miq aixafat, repartia el seu temps, controlant, ajudant i netejant les diferents dependències de l'antic i desfasat establiment de l'escorxador municipal. Rigurós amb ell mateix, era més puntual que el relotge, puix a l'hora de donar els números per la matança tal com és costum, calia sempre ser-hi abans, ja que ell a l'hora en punt, mai abans de repetir el campanar de la Vila, estava sentat a la seva taula despatx esperant els seus clients, que entre any erem els tenders i durant la campanya d'hivern ho eren tots el veïns que encara porten a terme la tasca tradicional de matar el porc.

Una característica molt personal d'en Josep eren els seus «cridots» i amenaces quan algú es retardava, i amb raó podia fer-ho perquè ell mai havia recorregut a l'excusa per justificar cap tardança en el treball. En el departament dels bens esdevenia també igual, puix era sempre ell mateix qui assolía el seu treball. També tenia al seu càrrec el cuidar-se del cavall que és sostingut solament per fer l'anacrònic servei de distribució càrnica municipal, avui ja totalment superat i que a ell no el mortificava per considerar-ho com un complement imprescindible.

També corria al seu càrrec el cuidar-se del cementiri, i a fe que durant aquests darrers anys la seva feina era ben copsada per molta gent alabant-la inclús, tot agraint-la pel ben cuidat que el tenia.

Doncs bé, aquest home senzill i responsable de la tasca que tenia encomanada també, com a tothom, li ha arribat l'hora de la seva jubilació. El temps que no perdona a ningú també ha estat inexorable per ell i aquest Agost passat fou el darrer mes que va actuar com a Josep del «matadero», cuidador del cementiri, i ajudant de la Festa Major, després d'haver servit puntualment l'exercici de cinc alcaldes de la Vila.

Hi arriba amb totes les facultats i això fa que tingui il·lusió per emprendre nova vida, i en ésser treballador potser que disfruti d'un retir que desitja i té ben meregut.

I amb això, com antics companys de treball li desitgem que per molts anys tingui salut per poder fruit d'una llarga i plàcida jubilació.

J. Añé

AGENDA

NOVEMBRE

Dia 18 — CURSET DE SARDANES

A partir d'avui i tots els dissabtes es farà al Gimnàs de l'Institut, organitzat pel «CAU» (Moviment Escolta Verge dels Socors) i J E R C. (Juventuds d'Esquerra Republicana de Catalunya).

Dia 25 — CLUB TENIS AGRAMUNT

A les 10 de la nit i en un restaurant de la Vila, aquesta entitat ha celebrat la seva Vetllada Social. Hi han assistit una quarantena de socis reunits en amigable tertúlia, tot disfrutant d'un excel·lent sopar. En acabar el mateix, es féu entrega, als guanyadors, dels trofeus disputats en el III i IV Campionats socials de tenis, en les modalitats d'individuals, dobles, femenins i mixtos.

Dia 26 — CORAL «BON CANT»

Aquesta coral infantil, integrada per un centenar de menuts cantaires, ha celebrat avui la diada de Santa Cecília, patrona dels músics. Després d'assistir a missa, s'han traslladat a un restaurant local per menjar-se una xocolatada i, on s'ha fet també, el repartiment de premis als guanyadors dels concursos de Dibuix i Treballs Manuals. Més tard i a la plaça Mercadal, han disfrutat de jocs i cucanyes, organitzats per a ells i per a tota la quixalla d'Agramunt que hi ha volgut participar.

CONFERÈNCIA

L'ha donada, aquest matí i al cinema Avenida I, el partit dels Socialistes de Catalunya (P. S. C. - P. S. O. E.) i han parlat sobre: La Constitució, Pacte Social i Econòmic, i, l'Autonomia i Generalitat. Foren els oradors Felip Lorda, diputat a Corts per Lleida i el nostre convilatà Josep M.ª Trigriner, també diputat a Corts per Barcelona i Conseller Politic de la Generalitat. Ha finalitzat l'acte amb un col·loqui amb els assistents; unes dues-centes persones.

DESEMBRE

Dia 1 — FRED

És la nota destacada d'aquests dies. Hem arribat a 10 graus sota zero. Ens informen que s'ha arribat a gelar l'aigua del riu Sió, el que és una nota ben significativa, ja que encara que el seu caudal és bastant migrat no deixa d'ésser aigua corrent.

INSTITUT

En aquest centre docent i per als alumnes de 3er. curs de B. U. P. i els de C. O. U., ha donat una conferència sobre Antropologia el senyor Octavi Fullat, Catedràtic de Filosofia de la Universitat Autònoma de Bellaterra.

Dia 3 — CONFERÈNCIA

Aquest diumenge al matí i al Casal, l'han donada els del Partit Socialista Unificat de Catalunya amb el següent temari: Importància vital de la nova constitució democràtica, Els sindicats obrers i la seva transcendència nacional, Les pròximes eleccions municipals, Qui són i per què lluiten els homes del P. S. U. C. A la cloenda de l'acte hi ha hagut col·loqui amb els assistents, una seixantena de persones.

Dia 6 — REFERÈNDUM CONSTITUCIONAL

Al llarg del dia i amb normalitat i fluïdesa, la majoria d'agramuntins han passat per les meses electorals instal·lades a Ca la Vila i a les Escoles per a depositar el seu vot sobre el projecte de la Constitució. Es curiós destacar que, tant les eleccions del 15 de juny de l'any passat com aquesta votació, d'ara, s'han celebrat amb dimecres, que és el dia del mercat setmanal de la Vila.

Dia 7 — FESTIVAL

En aquesta vigília de la Puríssima Concepció -patrona de la Creu Roja- els socorristes de la Brigada local d'aquesta entitat han organitzat un «Festival Artistic», promogut per diverses agrupacions artístiques i culturals i amb la col·laboració d'aficionats locals. L'acte ha tingut lloc a la sala-teatre del Casal Agramuntí, amb nombrosa assistència, enriquida amb la presència de membres de Brigades d'altres pobles de les terres de Lleida. Ha finalitzat la festa amb un Gran Ball. En el transcurs de la vetllada s'ha procedit a l'elecció del jove i senyoreta «Socorristes de l'any» locals i provincials.

ELS NOSTRES POETES

«A la vall closa del poeta,
de matinada hi canta el vent,
i entre les pedres, la fonteta,
amb un delit inconscient.»

JOSEP SEBASTIA PONS

Estem a cap d'any i el rellotge ens marca l'hora de fer balanç. Han passat dotze mesos de «Sió» i voldria sospesar el resultat, concretament, d'una de les pàgines del nostre butlletí local.

Des de nadal passat fins a quest (llevat del número de juliol) el primer full de «Sió» incloïa com element principal del mateix una poesia d'un poeta català, encapçalada sovint amb la presentació de «Els nostres poetes».

Quan fa un any, els redactors de «Sió» ens vam plantejar quina podria ser la portada del butlletí, tinguérem la idea de publicar-hi una poesia que representés i homenatgés a un poeta català, distint en cada número. Amb això volíem vincular-nos amb els grans «poetes nostres» i, després, introduir la seva poesia a les nostres llars. És a dir, lligar poetes i poble.

Així, des d'un any ençà, hem pogut llegir a la primera pàgina poemes de Joan Salvat-Papasseit, Màrius Torres, Joan Maragall, Magí Morera i Galícia, Salvador Espriu, Pere Quart, Vicent Andrés Estellés, Guillem Viladot, Miquel Martí i Pol, Josep Vicenç Foix, Ventura Gassol, Josep Carner. Els entesos en la matèria, de segur no ens negaran la vàlua d'aquests poetes que hem fet «nostres».

Ben cert, però ens han quedat al marge, i no per menys estimables, altres autors de poesia que mereixen a descriure haver estat a la nostra portada. Així hem deixat (esperem que per una millor ocasió) l'homenatge a Carles Riba, Clementina Arderiu, Agustí Batra, Gabriel Ferrater, Marià Manent, Josep M.ª de Sagarra, Joan Brossa... i tants i tants d'altres. Sense oblidar, a més, tots els bons poetes anteriors al nostre segle.

Quan es tractava d'escollir un poema, els criteris seguits han estat diversos. En unes ocasions ha estat el temps que ha marcat la pauta: poemes de nadal, de la nit de Sant Silvestre, de la primavera i de la tardor. En altres ocasions ha estat la circumstància política que ens ha assenyalat el poema a escollir. I, en tercer lloc, ha estat el desig de donar a conèixer la poesia tal com es, lliure de connotacions circumstancials.

Un altre aspecte que cal avaluar és el criteri tipogràfic que ha revestit els poemes. En això, cal reconèixer que no s'ha reeixit pas. Algunes de les portades del davant eren més aviat poc atractives. També s'ha d'afegir, però, que el nostre «Sió» juga amb uns pressupostos i amb unes possibilitats de composició tipogràfica que no ens permeten gaires filigranes.

«Els nostres poetes» ha estat un present de tots aquells que fan «Sió» a tots els lectors. Ha estat un intent d'enllaçar poetes i poble. Ha estat una degustació; tant de bo ens hagi restat un bon gust al paladar!

JOAN PUIG

Cooperativa Agropecuària de Guissona

Tels. 20, 40 i 77
G U I S S O N A

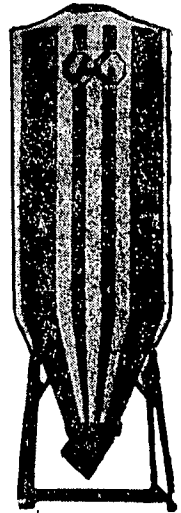
Pinsos Compostos

Escorxador general
Frigorífic

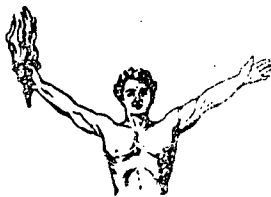
Medicaments i
Assistència Tècnica

Material per a la
Ramaderia

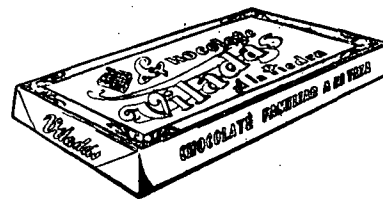
Secció Agrària

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

Una
llarga...
i dolça
tradició

Xocolata *Viladàs*

L. COMENCE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPERATS - MOQUETES - CORTINATGES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Telèfon 39 07 18

La veu de l'Institut

Des d'avui, i durant tot el curs escolar, la vida de l'Institut de Batxillerat treurà el nas a la revista «Sió», aportant-hi documentació dels actes i activitats diverses que es duen a terme. Agraïm des d'ací a la Redacció de la revista la cessió d'aquest espai informatiu.

Com és sabut de tots, la primera millora que s'ha esdevingut rau en el mateix funcionament global del Centre, que ara gaudeix d'una total autonomia. Tothom se n'ha felicitat, i d'una manera més especial en el primer acte que es va celebrar: la inauguració oficial del Centre i del curs, el dia 6 d'octubre. Van assistir-hi el Claustre de professors, les autoritats civils i eclesiàstiques de la vila, els representants dels altres centres d'ensenyament i l'alumnat del Centre. No hi van faltar les paraules del Sr. Director, Josep M.º Font, del Sr. Batlle d'Agramunt i del Sr. Rector. Tots plegats van fer menció de llur satisfacció per l'estrena de la independència i van desitjar els millors auguris al Centre. El plat fort va anar a càrrec del Catedràtic de Dibuix, Sr. Minguell, que va fer una xerrada que ell va presentar com «La primera lliçó del curs».

El dia 27 d'octubre hi va haver una conferència: **Geologia de Catalunya, perfils i sedimentologia**. La va pronunciar Hans Peter Weiss, doctorat de la Universitat de Berna —Suïssa—, investigador a casa nostra, a compte d'una institució del seu país.

A tot això, després d'algunes vacil·lacions, van quedar definitivament cobertes les places del Claustre de professors. Amb la incorporació dels últims que van ser nomenats, el Centre va guanyar-hi en ordre, aprofitament, marxa dels programes...

El dia 23 de novembre, el Seminari de Dibuix —alumnes de 3.º de Disseny i COU de dibuix— van visitar les

instal·lacions de l'empresa Ros-Roca, de maquinària. Van ésser atesos per l'equip tècnic que va ensenyar-los el funcionament de les oficines tècniques: plànols, maquetes... i les respectives realitzacions en els tallers.

El dia 24, els alumnes de 3.º i de COU del Seminari de Física i Química van anar a Barcelona per tal de donar un tomb per la fira del seu ram, que s'escau ara, Expo-química —maquinària, productes químics, etc.—. En algun dels stands principals, els representants respectius els van fer una explicació del que feia al cas (p. ex.: a ENAGAS, els van parlar de les projeccions futures del gas natural en el món).

A tot això, pot semblar que les activitats són exclusivament de caire acadèmic i la vida escolar transcorre només a les aules. Doncs no és així. Paral·lelament al que s'ha dit fins aquí, s'ha anat disputant un campionat d'escacs i un altre de ping-pong, organitzats pel 3.º curs en els quals els alumnes i professors interessats s'han anat reptant. En ambdós casos els alumnes han demostrat estar pel damunt dels professors participants.

I els altres nois, els que no hem anomenat, ¿que no van enlloc? De moment, encara no. Però surten de les aules a l'hora de les Ciències Naturals i se'n van al darrera de l'edifici on han cavat un hort per experimentar de primera mà els processos de plantació i de creixement d'hortalises i de cereals que entren en llurs programes d'estudi. Carregats amb les aixades, els cànecs i les mànegues d'aigua també s'ho passen d'allò més bé. Prou que els envegen els alumnes de llatí, de llengua o d'història... Ja vindrà, també per a aquests, el moment d'esbargir-se...

Ho anirem contant en els propers noticiaris.

*A tots els Agramuntins,
Venturoses Festes i un
Any Nou de felices realitats,
els desitja*

CAJA DE AHORROS
Y MONTE DE PIEDAD DE LERIDA
LA CAJA DE AHORROS DE LA PROVINCIA
FUNDADA EN 1880

Agramunt, 1978

Contra «vallico»

Dicurán[®] extra líquido

CIBA—GEIGY

Creadores de productos químicos para una agricultura moderna

Dicurán Extra líquido, está inscrito en el R.O.C. de P. y M.F. con el número 14.310/83,
categoría A (A-B).

Ciba-Geigy Sociedad Anónima
División Agroquímica
Apartado, 1628
Barcelona

Solicítelo a nuestros distribuidores o a nuestra Delegación en Lérida:
Ciba-Geigy Sociedad Anónima
Mosén Reig, Letra A
Telf. 23 28 91

inventari de riella

Carta oberta a un nen

Estimat: Ho has vist proclamat a tots els diaris: ja tenim constitució! És molt important tenir una constitució. Però has de saber que n'hem tingut d'altres i això t'ha d'alliçonar en un punt certament interessant: les constitucions passen, el país roman. I qui diu les constitucions diu els règims polítics, els partits polítics, els estàndards. Però tampoc no et vull dir que els païssos, les nacions, els estats, siguin eterns. La seva permanència, no l'hem de buscar en els mateixos, sinó en el canvi constant de la seva història. En definitiva tot passa, segons un ordre i segons unes preferències. I els homes són uns altres, malgrat que una mateixa persona pugui viure el seu país sota constitucions distintes. En definitiva es tracta de les persones.

De les persones que viuen ara i aquí. Elles són la pàtria i és a elles que ha de servir la constitució. En definitiva una constitució és una eina jurídica per tal de poder administrar el bé de tots. Per tant és també un instrument per servir-vos a vosaltres, els nens. A aquesta constitució, se li haurà d'exigir moltes coses: totes les coses que vosaltres necessiteu i que fa tant de temps seus ha negat. Es curiós que aquesta constitució entrarà en vigor, en ple vigor, l'any que ha estat proclamat ANY INTERNACIONAL DEL NEN per les Nacions Unides. Un any de molta feina, perquè no es tracta dels nostres nens, només, sinó de tots els nens del món. La UNICEF ha estat encarregada de la coordinació de tota aquesta feina! No saps que és pretén amb aquesta anyada? Doncs que l'opinió pública, els polítics i els governants atenguin les necessitats específiques de tots vosaltres. Això és el que comporta: i tot ha d'estar al vostre servei.

Hi ha molta feina a fer, saps? Tant els països rics com els pobres haurien de reexaminar els seus programes de promoció esporàdica de campanyes nacionals o locals, com amb la institucionalització d'organismes que atenguessin les vostres necessitats dimanades de la salut o de les malalties. Tot el que es faci a favor vostre és fet per el bé d'una millor comunitat. Nosaltres som una gent que estima el nen per damunt de tot; per això som capaços de tantes coses. Aquesta capacitat ha de ser una realitat amb escoles, amb hospitals, amb tota mena d'organismes que siguin necessaris.

Es parla dels drets de l'home, però tu saps molt bé els teus drets. Hi són tots a la constitució? S'haurà de treballar molt per tal que les lleis que dimanin d'a-

quest text fonamental, i dels reglaments que posteriorment es redactin, contemplin aquests drets vostres. Durant l'any vinent s'anunciaran d'una manera especial aquests drets, però són sempre un esperó que obliga a tenir-los presents.

Damunt la taula de treball tinc una targeta on són escrits. Em sembla que, a les portes, com som, de l'any 1979, serà bo que els transcrivui per tal que, entre d'altres coses, els qui d'una manera o altra, tinguin accés a les lleis, els coneguin un cop més.

1.— El nen disposarà d'oportunitats i serveis per tal que pugui desenvolupar-se de manera física, mental, moral, espiritual i social en condicions de llibertat i de dignitat.

2.— El nen té dret, des del seu naixement, a un nom i a una nacionalitat.

3.— El nen tindrà dret a gaudir d'alimentació, casa esbarjo i serveis mèdics adequats.

4.— El nen, físicament o mentalment impedit, ha de rebre el tractament, educació i atencions especials que requereix el seu cas particular.

5.— El nen haurà de créixer a l'empara i sota la responsabilitat dels seus pares, i en un ambient d'afecte i de seguretat moral i material.

6.— El nen té dret a rebre educació que serà gratuïda i obligatòria, almenys en les etapes elementals.

7.— El nen deu, en totes les circumstàncies, figurar entre els primers que rebin protecció i socors.

8.— El nen serà protegit contra tota forma d'abandó i d'explotació. No es permetrà que treballi abans de l'edat adequada.

9.— El nen deu ser protegit contra les pràctiques que poden fomentar la discriminació racial, religiosa o de qualsevol tipus.

10.— El nen ha de ser educat en un esperit de comprensió, tolerància, amistat entre els pobles, la pau i la fraternitat universal.

No em voldria fer pesat, saps?, però em plauria d'afegir el que diu Lorenzer i que podríem arranjar així: EL NEN TE DRET A L'IDIOMA DE LA SEVA COMUNITAT LLENGÜÍSTICA.

Una abraçada,

GUILLEM VILADOT

REFERÈNDUM

Fa un any i mig i, amb motiu de comentar en aquestes mateixes pàgines el resultat de les eleccions del 15 de Juny, dèiem que s'havia complert una primera etapa d'aquesta llarga cursa d'esforços individuals i col·lectius. Avui ens toca comentar-ne una altra d'etapa. La de l'aprovació pel poble d'aquesta llei de lleis que és la Constitució.

El resultat de la votació a casa nostra el lector el trobarà en aquestes mateixes pàgines juntament amb el de la nostra comarca, el de Lleida, Catalunya i el d'Espanya.

Aquest referèndum és el primer des de fa molts anys en què cada individu o grup ha pogut expressar lliurement la seva opinió d'allò que es proposava el ciutadà, així com també han desaparegut les coaccions perquè s'anés a votar, tan corrents en èpoques passades. D'aquesta manera el ciutadà ha pogut en el seu moment, prendre ben lliurement la personal decissió davant d'allò que se li proposava.

Deixem de banda la massiva propaganda rebuda pels diferents mitjans de comunicació, ens cal deixar constància de la que s'ha realitzat directament en la nostra vila. Solament dos partits, el PSC - PSOE i el PSUC celebraren actes públics a favor del SÍ. Cal assenyalar que l'assistència no fou molt nombrosa: unes 200 persones al primer, malgrat comptar amb la presència per primera vegada en la nostra Vila d'en Josep M.ª Triginer, i una seixantena, el segon. De cartells per les parets, a part la propaganda oficial, el PCOC n'enganxà propagant l'abstenció i UCD el SÍ. D'altres partits amb representació a casa nostra no es manifestaren.

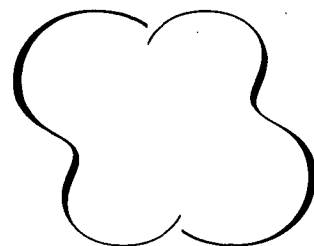
Com de costum dos Col·legis electorals amb dues meses cada una feren fluïda la votació. La secció primera estava situada a l'Ajuntament i la segona a les Escoles Nacionals. La jornada del dia 6 transcorregué sense cap incident, encara que sí amb alguna anècdota curiosa com la d'aquell bon senyor que es presentà en una mesa per votar però en ser-li refusada la papereta per no ésser al cens es negà rodonament a marxar fins que els components de la mesa no anotaren el seu nom en un marge del llibre

del cens i li recolliren el sobre. O la d'aquell altre que amb un ràpid «vinc a votar» introduí la papereta en l'urna i resultà que pertanyia a un altre Col·legi.

Els components de les meses no estaven massa contents amb el tracte rebut per part de l'Ajuntament. Als de les Escoles a un quart de nou encara no els havien obert les portes, i una vegada a dintre la calefacció no estava engegada. També no els fou entregat fins al mateix dia les instruccions referent a la mecànica a seguir, cosa que no els facilità gens l'esgotadora tasca que hagueren de desenrotllar durant la jornada. Pel dinar s'els donà 1000 pts.

Als baixos de Ca la Vila, al contrari del que és costum i creiem obligació, durant els dies abans de la votació no estigueren exposades les llistes del cens electoral. Llistes amb bastants noms repetits, sobretot amb els joves de 18 a 21 anys que per primera vegada tenien dret a vot que en un tant per cent bastant elevat no exerciren.

Els partits que destacaren interventors o apoderats als Col·legis electorals foren l'ERC, PSUC i UCD. L'escrutini dels vots finalitzà a dos quarts d'onze.

CONSTITUCIONAL

RESULTATS DEL REFERENDUM

	CENS	VOTANTS	%	SI	%	NO	%	BLANC	%	NULS	%	ABSTENCIÓ	
AGRAMUNT													
Secció 1.ª	1818	1130		1041		42		47		—		688	%
Secció 2.ª	1985	1087		968		51		62		6		898	
TOTAL Agramunt	3803	2217	58	2009	90·6	93	4·1	109	4·9	6	0·3	1586	42
OSSÓ DE SIÓ	210	118	56	102	85	7	5·9	6	5	3	2·5	92	44
PUIGVERT d'Agramunt	241	164	68	151	92	2	1·2	3	4·8	8	1·8	77	32
PLANS DEL SIÓ (Pallargues)	638	320	50	278	87	15	4	23	7	4	1	318	50
PREIXENS	522	341	65	317	93	9	2·6	13	3·8	2	0·6	181	35
*LLEIDA (Província)			70		91·77		3·25		4·32		0·76		30
*CATALUNYA			68·94		90·44		4·62		4·23		0·69		31·01
*ESTAT ESPANYOL			67·67		87·79		7·91		3·53		0·75		32·33

*Dades del diari AVUI

Si analitzem comparativament les dades del quadre de resultats que precedeix podem observar que la nostra Vila, junt amb el municipi d'Ossó de Sió, són els districtes electorals que han enregistrat un major nombre d'abstencions, el que ens pot moure a reflexionar.

Tenint en compte les peculiars circumstàncies que s'han donat en el recent confrontament electoral, en el que alguns partits polítics recomanaven l'abstenció als seus afiliats, es podria atribuir potser a la incidència que la disciplina de partit pugui tenir en les nostres contrades aquest excés de NO participació el qual, fins a cert punt, no es deu criticar. Però com sigui que les abstencions diguem-ne disciplinàries no són identificables, cap també la possibilitat que una bona part de les obtingudes

(o totes) siguin atribuïdes a comodisme o bé indiferència davant l'aconteixement. I això sí que es pot considerar una mica greu, car el que es votava era, ni més ni menys que una **CONSTITUCIÓ**, o sigui el compendi general de les normes que han de regir el nostre ordre de vida, tant a nivell polític, econòmic com social. Per tant, calia prendre-hi part?

El fet, però, ja és consumat i deixant el lector que per ell mateix es formuli preguntes i en tregui conclusions, sols ens resta ressaltar el fet, al nostre entendre important, que el porcentage de «SÍ» entre els votants a casa nostra, guarda una paral·lela proporció amb els de Lleida i també de tot el Principat.

Ja tenim, doncs, **CONSTITUCIÓ**. Ara cal desitjar a tothom sort i encert en el seu desenvolupament.

AGRAMUNT,

tercera població provincial

L'any passat, la nostra vila aconseguí el tercer lloc en augment d'habitants.

POBLACIÓ DE DRET RECTIFICACIÓ PADRÓ MUNICIPAL 77 - 76

MUNICIPI	31 Dbre. 1977	31 Dbre. 1976	Augment o disminució	N.º ordre
1 Balaguer	12.878	12.634	244	1
2 Tàrrrega	10.838	10.737	101	6
3 La Seu d'Urgell	9.691	9.666	25	17
4 Mollerusa	7.673	7.545	128	4
5 Cervera	6.315	6.284	31	15
6 Solsona	6.213	6.006	207	2
7 Tremp	5.782	5.810	— 28	31
8 Almacelles	5.126	5.121	5	25
9 Les Borges Blanques	5.084	5.011	73	8
10 Agramunt	4.566	4.431	135	3
11 Alcarràs	4.280	4.242	38	11
12 Almenar	3.724	3.714	10	23
13 Bellpuig	3.650	3.613	37	12
14 Artesa de Segre	3.439	3.433	6	24
15 La Pobla de Segur	3.292	3.233	59	9
16 Alfarràs	3.170	3.155	15	20
17 Vilanova d'Alpicat	3.136	3.123	13	21
18 Juneda	3.080	3.081	— 1	26
19 Alguaire	3.069	3.041	28	16
20 Pont de Suert	2.605	2.609	— 4	27
21 Bellvís	2.571	2.548	23	19
22 Guissona	2.539	2.452	87	7
23 Viella-Mig-Aran	2.433	2.330	103	5
24 Torregrossa	2.384	2.374	10	22
25 Arbeca	2.380	2.406	— 26	30
26 Linyola	2.310	2.334	— 24	29
27 Bell-lloc	2.248	2.196	52	10
28 Ponts	2.244	2.209	35	13
29 Altona	2.184	2.161	23	18
30 Ollana	2.115	2.081	34	14
31 Seròs	2.100	2.116	— 16	28

El lloc 10 és ocupat per Agramunt com a «municipi» (és a dir, incloent-hi els pobles agregats), i també com a «entitat de població» (o sia, sense incloure aquests pobles).

No hi ha hagut cap aneixió o segregació municipal durant l'any 1977, la qual cosa dona una visió real de les variacions demogràfiques.

* Aquest poble no en té cap d'agregat, o sia, és un municipi format per una sola «entitat de població».

Els cens de la població de dret són facilitats per la Delegació Provincial d'Estadística.

Rafel Vallverdú
(L'Hospitalet de Llobregat)

CORRECCIÓ EN EL LLENGUATGE

«Catalunya no morí
perquè ressorgí la seva llengua.»
Francesc Macià

No és gens d'estrany que en haver viscut, durant tants d'anys, només una cultura oficial, ens trobem, ara, que el nostre poble parla la llengua catalana empobrida, plagada de castellanismes, quasi sotsobrada pel desgavell lingüístic que es pot palesar a bastament.

El que sí és estrany, però, és que les classes intel·lectuals, en general —encara que moltes i honoroses excepcions a part— no hagin fet un important esforç per assolir una cultura idiomàtica, pròpia, que estigui d'acord amb el seu rang, el qual esforç ajudaria, en gran manera, a tornar a la llengua bescantada per baladrera i maltraçada, la remorosa fressa musical que abelleix els nostres millors poemes.

Ara que podem expressar-nos de nou en català, lliurement en tots els camps, velem que molts polítics, sacerdots, mestres, llicenciats, conferenciants, locutors de ràdio i televisió..., homes dels millors oficis i carreres que ocupen i ocuparan llocs de responsabilitat i rellevància al país s'expressen en un llenguatge empobrit i poc acurat.

La correcció en les seves exposicions de la nostra llengua, donaria al poble un emmirallament que li obriria el camí per on començar un desitjat i esperat redreçament.

Pere Mora i Giribet

S'ofereix Senyora de 22 anys

per a treballs d'oficina, comerç i similars (amb experiència)

Raó: MAGDA TUDELA

Edifici Torra - II, 6.e - 4.^a

AGRAMUNT

COOPERATIVA AGROPECUÀRIA D'AGRAMUNT

Per equivocació en la nota donada a la redacció de SIÓ el passat mes de Nòvbre, referent a la Junta Rectora, hi falta el nom d'en Josep Farreny i Ortiz, que és membre de dita Junta,

MOVIMENT DEMOGRAFIC

MES D'OCTUBRE

NAIXEMENTS:

Joan Lluís Salas Montes dia 1
Omar Martínez Verdejo » 12

MATRIMONIS:

Daniel Torres Huguet i Remei Muixi Flotats dia 7
Joan Pérez Gomez i Angela Esteban Garcia » 7

DEFUNCIONS:

Teresa Figueres Piera dia 3 83 anys
Bernardino Ginés Esteban » 27 2 mes.
Ramon López Román » 31 56 anys
Rosalia Ferrer Astor » 31 82 »
Dolors Solans Farré » 31 24 »

MES DE NOVENBRE

MATRIMONIS:

Albert Pociello Márquez i Eugènia Noguera Soldevila dia 18
Francesc Baró Jounou i Iolanda Castellá Soldevila » 25

DEFUNCIONS:

Ramon Ribera Brufau dia 1 67 anys
Josep Cases Armengol » 8 75 »

ACAPULCO
BAR-RESTAURANT
DISCOTECA
AVDA. DE LERIDA Nº 11 Monzón (HUESCA)
TEL 40 01 85

Empresa RAMON INGLÉS (Crich)

Il ofereix els servels de
RESTAURANT · CAFETERIA
SALA DE FESTES · RESIDENCIA
BARRA AMERICANA
atessa per belles Senyoretas

LES FESTES DE NADAL

Han arribat les festes. Com cada any en aquest temps celebrem les festes de Nadal. Són, a part de les vacances que hom sol fer a l'estiu, les més assenyalades, són aquelles festes que agraden de passar vora els familiars més volguts. La nit de Nadal, la de cap d'any o els Reis, són festes plenes de joia i alegria. Vora la llar del foc, tots junts fem «Cagar el tió o la soca», encetem una botella de xampany, mengem torró i neules o juguem i admirem els regals que ens han deixat els Reis, justificant la dita popular «Per Nadal cada ovella al seu corral». Grans i petits disfrutem qui-sap-lo. La paga «extra» que hom sol rebre, és potser, una gran part de la nostra alegria. Hom es torna fins i tot més «bo»; són els dies en els quals les butxaques se'ns foraden més, els regals i presents que ens oferim mútuament amb els nostres, ajuden a reforçar la companyia i amistad. Són aquests dies que hom té l'esperança, el desig que li toqui la Rifa, que aquells «quatre duros» que ens hem gastat facin el miracle de poder tenir uns diners que ens vindrien bé per això o per allò, encara que després «un altre any serà» o sinó la del «Niño» en sretorna l'esperança perduda.

Hom conserva avui vives encara, un seguit de costums o tradicions que malgrat hagin canviat substancialment, encara perduren conservant tot el seu caràcter. «Fer cagar la soca» un costum arrelat en les nostres terres que fa la delícia dels minyons i també la dels grans que recorden la seva infantesa. És una manifestació més, un símbol, d'aquesta generositat que hom desprèn aquests dies, puix fins i tot una soca ens ofereix uns presents. La «Missa del Gall» aquest ofici religiós al qual hom assisteix quasi religiosament sempre malgrat que no hi vagi més en tot l'any. El torró, les neules, el xampany i una mica de dolç, el moscatell, no hi poden faltar; les cançons, els coloretts a la cara, els acudits, algun que altre «mal de panxa», en són els principals ingredients: és la nit de Nadal encara que se'ns escapi de dir «Noche Buena» i també la nit de cap d'any, en la qual ens preparem per entrar en el nou any congratulant-nos tots perquè l'any que acabem de començar sigui millor que el passat. Els nens i les neses esperen amb deler la visita dels Reis que els durà aquell regal tan esperat tot l'any, posant la nit abans al anar-se'n a dormir les sabates al balcó amb un pot d'aigua i alfals per menjar els camells que duen als Reis.

Malgrat aquestes tradicions, conservades com dèiem vives encara a molts indrets del nostre poble, la societat eminentment «consumista» en què estem immersos va conviant gradualment, si no el sentit, sí la manera de fer les festes de Nadal. Durant aquests dies els diners es gasten en gran quantitat, el consum és extraordinari, tot i la «paga doble» acabem pelats; l'anomenada durant els darrers anys «Cuesta de Enero»

és greu per a moltes famílies que s'han després inconscientment dels diners. La nit de Nadal i sobretot la nit de cap d'any no són sovint, aquella reunió entre la família i els amics que ens agermanen. S'han convertit en els famosos «Reveillons», en els que els diferents establiments del ram anuncien els seus abundosos i variats àpats, convertit-se en una vertadera necessitat per molta gent. Hom ha d'estrenar, si més no, un vestit expressament confeccionat per aquesta festa i gastar-se un bon pessic de diners amb el sopar que sovint els du un calenitament del cap per alçar massa el porró o la copa del xampany. I ja s'apropen els Reis. La propaganda s'intensifica, les cases de joguines malden per treure els millors i els més variats models o el millor «spot» publicitari per aconseguir un major volum de vendes. Hom es troba immers en tot un món de consum que es difícil de sostreure's. Tot familiar i amic, gran o petit, és objecte d'un regal sovint innecessari i de cap utilitat. S'ha de quedar bé i no s'ha de ser ranci, ens cal ser generós amb la família si més no. Ens cal anar amb molt de compte en triar les joguines pels minyons. És clar que ells volen el que més veuen a la televisió que no es cansa d'anunciar constantment jocs del tot violentis, que inciten la violència encara que sigui de «riure». Sembla com si els soldats, pistoles, escopetes i metralladores de tots tipus i colors, són els únics instruments fabricats per als infants. Crec que ens cal seguir un criteri per no introduir en la ment infantil estructures i hàbits del tot perniciosos per la seva formació personal. ¿Per què no s'invita més des d'els mitjans propagandístics les lectures i els jocs que permeten una reflexió i un petit esforç mental?, ¿és que no interessa a la nostra societat formar degudament els seus infants?, ¿és que no reflexionem i ens deixem portar per la publicitat i propaganda?, ¿per què a la televisió la majoria de pel·lícules i espectacles infantils tenen un continu i constant denominador comú: la violència?

Sí, vénen les Festes, tot és joia i alegria, els costums i tradicions no les hem de perdre, però tampoc n'hem de fer un gra massa, no ens hem de crear unes necessitats del tot innecessàries. La intenció del «capital» és que vol que li retornem aquells diners que ens ha deixat (paga extra) primer, consumint els seus productes.

Miquel Aguilà i Barril

BIBLIOTECA. — Perquè considero que és altament esperançadora la notícia que m'ha arribat al respecte de la biblioteca que s'està organitzant al nostre Institut, no puc resistir la temptació de fer-ne un comentari a l'ensem que felicitar ben sincerament els seus promotors. La cosa dita així podria semblar que no té una major importància, però cal conèixer els detalls. Un dels professors (concretament em sembla que es tracta del Sr. CALVO), va tenir la felicitat d'adreçar a diferents cases editorials, ajudat naturalment pels seus deixebles, un escrit demanant —si fos possible—, la donació de llibres que es poguessin considerar com a tarats (petits defectes d'impressió, enquadernació, etc.), per a iniciar la formació d'una biblioteca al nostre primer Centre Docent. Es posà mans a l'obra i sortosament després d'uns dies de prudencial espera, les cases editores varen enviar llibres totalment gratuïts a ports deguts unes i inclús amb aquesta despesa pagada unes altres, en unes quantitats que a ben segur han superat les esperances dels més optimistes. Són uns cinc-cents volums que s'han recollit i en el seu conjunt hi estan tractats els més diversos temes. Em diuen que actualment s'està treballant en l'ordenació d'aquesta incipient biblioteca i s'està pendent del trasllat d'una determinada aula de les que en podríem dir de poc moviment, per a instal·lar-la allí. Cal reconèixer i agrair l'original iniciativa del Sr. CALVO i sobretot essent-ne sabedors de l'èxit obtingut, així com també remerciar a les descònegudes (almenys per a mi) cases editorials que han portat a terme llurs donatius.

QUITXALLA. — Fou d'admirar la festa orientada envers la mainada que els capdavanters de la CORAL D'AVUI organitzaren amb motiu de la seva Patrona, Sta. Cecília. I molt més encara quan la mateixa no estava reclosa solament a jocs i motivacions d'esbargiment, sinó que també, no es podia esperar menys venint de la nostra CORAL, tenia els seus aspectes cultural-formatius. En un altre indret d'aquesta publicació es fa menció dels diferents actes i per això m'inhibeixo de detallar-los. En canvi, el que de cap manera no puc deixar passar per alt, és la tasca gairebé soterrada però altament positiva que està portant a terme, sense fer sorolls, la nostra agrupació de cantants. Tots ells mereixen la meua admiració i respecte i sense que això vulgui representar l'assentament d'una escala de valors, cal remarcar la vàlua del seu Director. I és que en Ramon CASALS és un xicot, al meu entendre, que cal agafar-lo seriosament perquè convida a la meditació. ¿Qui el feia embarcar en la festa patronal d'una coral, amb l'organització d'un concurs de dibuix i treballs manuals per la mainada? I ho ha fet. Això sol ens demostra que la seva inquietud artística va més enllà de l'expressió purament musical. Cal veure'l enmig de tantes criatures, UN CENTENAR, com els orienta i domina. L'observador meticulós sabrà observar la tendresa del seu comandament que de vegades no queda dissimulada gens ni mica malgrat el seu posat seriós i sever. Resumint, felicitem ben efusivament a en Ramon CASALS i als seus col·laboradors i els preguem que no defalleixin en envestir iniciatives d'aquest signe. Neguits no els n'hi manquen i si alguna cosa tenim per lamentar, és que els mateixos no siguin tan apegadissos com el grip per veure si d'una vegada s'empesten d'inquietuds sanament constructives totes les entitats i associacions que, des de fa molt temps (quasi

La còlera és una de les manifestacions més freqüents del nen, i que provoquen inquietud als pares respecte al desenvolupament mental i social.

És una manifestació contra el seu entorn en el qual perd el control de les pròpies reaccions. Control que per altra banda és menys ferm que el d'un adult.

Les rampallades de còlera es veuen en totes les edats. En els més petits poden ser degudes a una sensació de fred, de gana o d'incomoditat, però el nen petit s'encoleritza sense malícia.

A mesura que el nen va creixent, les situacions de còlera es fan més nombroses, però quan comença a anar a l'escola, moltes vegades no s'atreveix a treure-les encara que no li faltaran les crisis de furor especialment si està fatigat.

Fins a l'edat de la pubertat les rampallades de còlera són degudes amb més freqüència a temptatives paternes de posar fi al joc per a fer el treball escolar o per descansar. O bé prohibir-li de jugar amb un amic o no deixar-lo sortir.

La còlera prové d'una insatisfacció. Per tant cal passar revista a les satisfaccions que té dret a esperar de la vida un nen en les diferents edats.

— El nen aspira que l'estimin. Desitja que el mimin i que el protegeixin contra la gana, el fred o la calor. N'hi haurà prou en que a ell li sembli que li falla un d'aquests sentiments perquè s'ensulsi el paradís en què es trobava amb tanta satisfacció. Per aquesta raó s'encoleritza quan encara és molt petit.

— També té la tendència a voler ésser independent. Des de petit vol fer-ho tot sol i si l'ajuden es posa furios.

Entre els 2 i 3 anys és quan són més freqüents les rampallades de còlera. Més endavant, en un individu normal, el sentiment de la realitat actua de frenada. D'adults no tenim uns canvis tan sobtats d'humor, però n'hi ha prou que algun motiu pertorbi la mecànica del nostre cervell (fatiga, nerviosisme, etc.) perquè aquest control perdi tota efectivitat.

No hi ha receptes màgiques per solucionar el problema d'un nen colèric. Cada situació requereix una atenció no solament present sinó també venidora.

És absurd fer assajaments disciplinaris amb nens molt petits. El que s'ha de procurar és alleujar llurs sensacions d'incomoditat.

Més endavant s'ha de mostrar ferma en alguns punts concrets i distingir entre una situació que pot pertorbar la vida de la família, de la que no té gran importància. El nen aprendrà aviat a calmar-se per ell mateix.

En el nen colèric hi ha un temperament que no es pot borrar de cop. Explota perquè és la seva manera de reaccionar.

Caldria indagar el per què ens costa tant, en la nostra societat suportar els crits i la còlera. Per instint el crit de la còlera, ens produeix temor.

S'ha de tenir en compte que la còlera d'avui no vol pas dir que quan sigui adult tingui mal caràcter. Però és possible que un nen en el que s'ha aconseguit apagar la còlera, més tard sigui un individu nerviós, ansiós i sense defensa.

No totes les crisis de còlera del nen manquen de justificació. Per tant abans de cartigar, s'hauria d'aprendre els cassos en els que el nen podria tenir raó. (sempre), només romanen a la nostra vila.

Parleu bé, si us plau!

Estem assistint, esperançats, a un ressergiment de la nostra llengua catalana a tots els nivells i les recents disposicions legals sobre el seu ensenyament a l'escola, és la mesura que, a llarg termini, donarà més bons resultats.

Perquè la parla vulgar d'unes determinades comunitats humanes arribi a adquirir la categoria d'idioma, ha hagut de seguir una llarga evolució, en les etapes finals de la qual hi trobem l'establiment d'un conjunt de normes gramaticals que li donen consistència i el capaciten per al seu ús a tots els efectes. Paral·lelament els homes de lletres amb les seves obres, ens demostren a la pràctica que aquell idioma és apte per expressar correctament idees i conceptes, sentiments i emocions, i per narrar amb exactitud tota mena de fets. Però, al meu veure, amb tot això encara no n'hi ha prou per a que el referit idioma arribi a tenir aquell grau de noblesa i dignitat que el faci mereixedor del respecte i de l'admiració de propis i estranys. Cal que el poble que el parla en faci un ús adequat, posant-lo al servei del bé i de la bellesa, bandejant tot allò que tingui un regust groller i malsonant.

Em feia l'altre dia aquestes reflexions llegint la poesia que es publica en aquesta mateixa plana. El senyor Curià és prou conegut entre nosaltres per haver-ne de fer la presentació; actualment jubilat després d'una llarga vida dedicada al magisteri, no ha perdut, però, una vella costum d'expressar en forma poètica les seves impressions. Fruit d'aquesta afició és el treball esmentat en el qual, com a mestre i com a home de seny, el senyor Curià ens estimula a dignificar la nostra estimada llengua catalana.

Sé molt bé que aquelles campanyes antiblasfemes d'abans de la guerra queden molt lluny en el temps i en la mentalitat de la gent. No ignoro que avui és moda dir i escriure disbarats i coses lletges que ens haurien d'avergonyar. Tinc plena consciència que m'exposo a fer el ridícul si enalteixo el llenguatge net i la puresa de costums. Fins i tot, deixant la moral de banda, no m'escaparé d'alguna al·lusió irònica si em limito a defensar el bon gust i l'educació. Perquè, tal vegada com a reacció a polideses excessives i afectacions hipòcrites d'altres temps, avui domina el llenguatge estripat i barroer.

Però els que estimem de veritat la nostra llengua catalana; els qui sense necessitat de barrejar-hi la política, de paraula i per escrit l'hem practicada tota la vida i la voldríem veure al punt més alt, no podem restar indiferents davant el risc de degradació que corre «el bell parlar catalanesc» si prolifera en excés el mal costum esmentat.

Caldria que a les escoles no es limitessin a ensenyar el català en els aspectes gramaticals i literaris; també haurien d'acostumar els alumnes a expressar-se amb gust, amb decòrum, amb delicadesa, desterrant de la parla habitual els molts que fan referència a actes que només

haurien de realitzar-se en recintes íntims i en llocs excusats.

Lluís Pons i Serra

BON CATALÀ

Té Catalunya una parla molt bella; és la pubilla del seny català, clara, concreta i precisa com ella cap més se'n troba, cal altra n'hi ha.

Clar i català significa certesa, hom pot fiar-se d'allò que diem, puix nostra llengua té tanta noblesa que quan parlem no mentim ni enganyem.

Dolça en la mare que diu amoretes al seu filllet que somriu al bressol; per l'home digne té frases certeres, tan lluminoses com bell raig de sol.

Si és perseguida per forces tiranes troba recers en el si de les llars, àdhuc esteses per terres llunyanes fins més enllà de fronteres i mars.

Sols la desdoren paraules grolleres, mots de mal gust i el renec inconscient de gents incultes que creuen de veres que la blasfèmia fa l'home més ferm.

Uns són subjectes de bomba i pistola; altres tan curts que no saben què dir, fins ja reneguen els nens de l'escola i homes que resen al vespre i matí.

Uns estrangers em van dir que se'n riuen d'uns ciutadans que són tan mentiders, puix que si fos veritat ço que diuen hom no podria passar pels carrers.

Al meu país em va dir, no es renega, qui blasfemés fóra un ser marginat, que un renegaire és un home de pega amb etiqueta de mal educat.

Guardo un regust molt amarg d'aquell dia, eren uns nòrdics que ja ni conec, mes em recordo d'aquella ironia cada vegada que sento un renec.

Bon català que demanes cultura i la defenses fogós i constant, tinguis per cert i per norma segura que la cultura es demostra parlant.

L'ús de vocables de tan mala aroma vulguis no vulguis ofén i envileix. Bon català que defenses l'idioma noble és la lluita que a tots ennobleix.

Al qui renegui pots dir-li amb coratge: Ets home lliure i d'aquest vici esclau? I esclau d'un vici que embruta el llenguatge? Per Catalunya, parleu bé si us plau!

Emili Curià i Cortés

El Municipi

L'Ajuntament Ple i la Comissió Municipal permanent en sessions celebrades durant el mes de Novembre adoptaren els següents acords:

SUPLEMENT DE CRÈDIT.

Aprovar l'expedient de suplement de crèdit dins les partides del Pressupost Ordinari, donant comptes a l'Ilt. Sr. Delegat d'Hisenda i al Servei Provincial d'Inpecció i Assessorament, previ anunci al Butlletí Oficial de la Província.

LLICÈNCIES D'OBRES.

Al Sr. Esteve Llagunes Serra, construcció d'una vivenda unifamiliar de Protecció Oficial, a la Urbanització Verge dels Socors.

Al Sr. Lluís Esteve Boncompte, per a la construcció d'una vivenda de Renda Limitada, Grup 1er. al carrer Institut.

Al Sr. Joan Escolà Figueres, ampliar porta corral per a entrada de cotxe al carrer Congregació.

Al Sr. Pere Roig Mora, pintat façana casa a l'Avinguda Marià Jolonch. 51.

Al Sr. Josep Poch Vila, per obres interiors 2on. pis casa carrer Aspi.

Al Sr. Francesc Costafreda Soldevila, construcció d'un edifici amb baixos comercials entresol i deu vivendes, al carrer Sió 24.

Al Sr. Àngel Lluch Jou, construcció d'una vivenda unifamiliar, composta de baixos i un pis de Renda Limitada Grup 1er., a la Urbanització Verge dels Socors.

Al Sr. Ramon Fitó Herbera, pavimentar tenda al carrer Sió.

Al Sr. Miquel Pera Martínez, obres a les golfes i façana a la casa Avinguda A. Ros.

Al Sr. Francesc Torres Fa, obres interiors baixos i ampliació porta al carrea Castell, 24.

Al Sr. Esteve Ingla-Beneit, fonaments d'un edifici en projecte al carrer Gasolinera.

ACTIVITATS MOLESTOSES.

Informar favorablement expedient incoat a sol·licitud del Sr. Josep M.ª Farreny Portella.

PRESES D'AIGUA.

Al Sr. Esteve Llagunes Serra per a la vivenda Urbanització Verge dels Socors.

Al Sr. Martí Ginestà Villalta, per al pati al Raval de Puigverd.

Al Sr. Agustí Villalba Rojo, per al pis 4t. E Vivendes Obra Sindical.

Al Sr. Ignasi Gabarrús Urrea, per a idem. pis 1er. D.

Al Sr. Josep Verdejo Diaz, per idem, pis 1er. E

Al Sr. Josep Salguero Martín per idem, pis 4rt. A

Josep Lluís Puebla Navàs, per idem pis 3er, B.

Al Sr. Florenci Santamaria Pujol, per idem, pis 2on. A

A la Sra. Maria Feiné Mallol, per idem pis 2on, F.

Al Sr. Josep Sala Mir, per idem, pis 3er, C.

Al Sr. Josep M.ª Cuñat Mata, per idem, pis 2on, C.

Al Sr. Josep M.ª Triquell Mateu, per idem, pis 4rt, G.

A la Sra. M.ª Pilar Triquell Cases, per idem. pis 2on B

Al Sr. Alfons Camatas Nadal, per idem, pis 2on. D.

Al Sr. Francesc Talla vi Miralles, per idem. pis 1er. B.

Al Sr. Jaume Bonfill Mora, per idem, pis 4rt. G.

Al Sr. Francesc Nogales Sancha, per idem, pis 1er H.

Al Sr. Josep March Vilella, per idem, pis 2on H.

Al Sr. Josep Castellà Monfort, per idem, pis 3er, E

Al Sr. Magí Puig Llinàs, per idem, pis 1er. A.

Al Sr. Joan Serra Barbarroja, per idem, pis 1er. B

Al Sr. Josep Artigas Escayola, per idem, pis 1er. G

Al Sr. Josep Queral Sanz, per idem, pis 1er. C

Al Sr. Miquel Martín Sánchez, per idem, pis 3er. G

Al Sr. Leonci Martín González, per idem. pis 3er. A.

Al Sr. Jordi López García, per idem, pis 1er F.

Al Sr. Bartolomé Saball Creus, per idem. pis 3er F.

Al Sr. Pere Pascuet Capell, per idem, pis 4rt H.

A la Comunitat de Veïns, per idem.

Al Sr. Ramon Valero Bernaus, per idem, pis 2on E

A la Sra. Genoveva Villaró Blanch, per idem. pis 3er D.

Al Sr. Segundo Castro Fernández, per idem, pis 4t F.

Al Sr. Joan Cercós Pintó, per idem, pis 3er H.

Al Sr. Joan Batalla Llordés, per a vivenda Avda. Agustí Ros i carrer Horts.

Als Srs. Esteve Ingla-Beneit, per al pati del camí Gasolinera.

Al Sr. Ramon Inglés Solé, per a vivenda urbanització «Verge dels Socors».

Al Sr. Àngel Lluch Jou, per idem.

Al Sr Lluís Esteve Boncompte, pati carrer Institut.

CLAVEGUERAM.

Al Sr. Lluís Esteve Boncompte, per a connexió a la Xarxa general del carrer Institut.

Als Srs. Esteve Ingla-Beneit, per al pati situat al camí de la Gasolinera.

TRASLLAT INDUSTRIA

S'autoritza al Sr. Joan Torné Cucurull, el trasllat del taller de fusteria des del carrer Circunval·lació al de Sta Esperança.

RÈTOL LLUMINÓS

S'autoritza a la Sra. M.ª Carme Zurita Torralbo, la col·locació d'un rètol lluminós al balcó del pis 2on. de l'edifici La Torre.

COMPTES I FACTURES.

Se n'aprovaren diverses per un import de 209.462 ptes

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

EL PER QUÈ D'UNA PROPOSTA DE LLEI SOBRE EL TRIAL

Encara que amb tardança, contesto l'article del senyor Jordi Padullés i Serra que va portar aquesta revista en el n.º 173 del mes de juliol, en la secció: «La veu dels Joves». Lamento sincerament per a aquests joves del Trial que no hagin llegit bé la meua proposta de «regulació» del Trial, en què el nombre de felicitacions obtingudes han estat nombroses.

Jo no vaig fer aquesta proposta de «regulació» perquè sí; les meves raons són de pes, i amb elles estan d'acord tota un sèrie d'organismes que col·laboren amb mi en el Consell d'Assessorament Ambiental de l'Entesa, en el qual estan presents ICONA, DEPANA, la Facultat de Biològiques de Barcelona, el Centre d'Excursionistes de Catalunya... i es formen un grup de tècnics sobre aquest tema i sobre un gran nombre d'altres que ocupen el nostre país. Per altra part, són moltes les notes de premsa aparegudes als nostres periòdics queixant-se dels esportistes que fan mal ús d'aquest esport.

Les meves raons per a fer aquesta proposta són compartides per molta altra gent, entre ells científics.

Les raons científiques que sembla ignorar el Sr. Padullés i Serra i amb ell tota una sèrie de gent són:

1. La pràctica del Trial i del Moto-Cross sí que provoca l'erosió del terreny, al contrari del què pensa el ja citat senyor; i el per què és el següent: quan passa una moto sobre un prat o sobre un camí, posem pel cas, les partícules de terra que podien estar més o menys flonges, i soltes, s'ajunten formant un compacte degut a la passada de la moto i del seu pes; és a dir, la terra es fa compacta i dura. Si es fa compacta i dura les llavors no poden germinar amb tanta facilitat o no germinen, perquè les arrels han de fer molt més esforç per a fixar la futura planta. Tothom sap, o bé s'hauria de saber que un terreny sense plantes o bé amb poques plantes és ideal per a l'erosió, ja que les arrels fixen la terra i l'aguanten; així quan plou o fa vent, la terra no és desprèn. En els terrenys on es practica el Trial o el Moto-Cross no hi ha plantes, per tant s'erosionen, així com també s'erosiona el terreny quan la roda de la moto desprèn terra en fregar contra el sòl. A més, com que el Trial i el Moto-Cross solen practicar-se en muntanyes o en turons, resulta que si no regulem aquestes modalitats esportives, els nostres descendents tindran un dels països més embarranquinsats d'Europa en lloc de tenir un dels països més plens de vegetació, per què senzillament la erosió s'haurà menjat les muntanyes.
2. El soroll de les motos que practiquen Trial o Moto-Cross superen els decibelis tolerats per l'orella humana i a més provoca una sèrie de perturbacions a la fauna que cria (sobretot a l'estiu) i al bestiar. Com a membre de la Comissió del Senat de l'Alt Pirineu, vaig rebre una sèrie de queixes de pagesos d'aquelles contrades, explicant-me que s'havia donat el cas de l'abortament d'una sèrie de vaques, així com el despenjament d'aquest bestiar, degut a aquesta causa. Concretament en els pobles d'Isil i d'Alòs de la Vall d'Esterrí d'Aneu, i en la Vall d'Aran el bestiar es va desbandar a causa del soroll.

El soroll ens perjudica també a nosaltres, la espècie humana, com a d'altres espècies, que tenen dret a la vida.

3. La pràctica del Trial i del Moto-Cross molesta i altera la fauna de la regió, degut al ja anteriorment citat

defecte del soroll, que no deixa criar als animals, veient-se aquests obligats a emigrar a regions més tranquil·les.

Com a exemple citaré que els francesos han hagut de limitar l'exportació de màquines, perquè el seu funcionament no s'ajustava als decibelis reglamentaris per la salut. És de suposar que aquesta prohibició deu o pot afectar alguna marca espanyola: i perquè vegi que no menteixo, li aconsella que es llegeixi el Llibre Blanc de la Gestió de la Natura als Països Catalans titulat: «Natura, ús o abús?», de l'editorial Barcino, publicat per la Institució Catalana d'Història Natural. Llibre que hauria d'estar present en totes les biblioteques i escoles.

Per altra part, citaré l'exemple d'una sèrie de països, tècnicament i socialment molt més avançats que nosaltres i que han prohibit o regulat aquestes modalitats esportives:

Als Estats Units aquestes pràctiques estan completament regulades, i en alguns paratges està completament prohibit el pas de motos i cotxes.

A Anglaterra passa el mateix, i sols la posada en marxa d'un transmissor en algun parc o muntanya és castigat amb 300 lliures de multa.

De Suïssa li transcriu una carta de l'Oficina Nacional Suïssa de Turisme que entre altres puntualitzacions diu: «Per aquest tipus d'esport existeixen circuits especials acotats... el que no existeix és el motorisme de muntanya, el que aquí diuen Trial està completament prohibit».

El Reial Automòbil Club de Catalunya diu per altra part als motoristes: «el más estricto respeto a la propiedad privada, cuidando en las excursiones que lo que a ella pertenece no sea dañado. El mayor respeto a cuantos habitan en la montaña y a las tierras, ya que de ellas trabajan y viven. Respetar a los animales, singularmente a los rebafios que apacentan en los prados de montaña y bosques...»

La llista d'exemples seria interminable.

Per altra part el citat senyor al·ludeix a la crisi a què es veuria abocada la indústria de la moto si es posés en pràctica la meua proposta, li diré que la indústria de la moto existia molt abans de la invenció del Trial i del Moto-Cross, i que no era una indústria precisament ruïnosa; amb la meua proposta jo només pretenc una regulació i un ordre a aquesta pràctica anàrquica d'aquests esports, perquè totes les coses necessiten una regulació i una reglamentació si es vol que la comunitat o bé la societat no resulti perjudicada, degut al mal ús d'uns quants.

Bé, no em vull estendre més, perquè crec que les raons de la meua proposta ja han quedat prou clares. Només diré que la missió de tot ciutadà i de tots nosaltres no és destruir la natura, sino col·laborar amb ella, perquè un país que col·labora amb la natura és un país ric.

Josep Ball i Armengol
Senador

PROGRAMACIÓ PREVISTA - (salvat canvis de darrera hora) per al proper mes de gener de 1979

Avinguda 1

Dia 1 de gener

Mayra, la Venus Negra Oswald Civirani
Norma Jordan - Rossana Schiafino

Una jornada particular Ettore Scola
Sophia Loren - Marcello Mastroianni

Dia 6

ICHEI Richard Fleischer
Omar Shariff - Jack Palance

La esposa virgen Franco Martinelli
Carroll Baker - Edwige Fenech

Dia 7

Luchando por mis derechos J. Demme
Peter Fonda - Lynn Lowry

Tengamos la guerra en paz E. Martin
Francisco Cecilio - Fedra Lorente

Dia 14

Baño de sangre al salir el Sol A. Gardiff
Anthony Esteven - Erika Blanc

Diabla Enzo G. Castellari
Leonora Fani - Patricia Adriani

Dia 21

El ciudadano se rebela Enzo Castellari
Franco Nero - Giancarlo Prete

Fascinación (Obsession) Brian de Palma
Cliff Robertson - Genevieve Bujold

Dia 28

El ginecólogo de la Mútua Joe d'Amato
Renzo Montagnani - Aldo Fabrizi

El calor de la llama Rafael R. Marchent
Antonio Ferrandiz - Elli Maclure

Avinguda 2 amb els seus programes tolerats — Festius, de 3:30 a 7 tarda

Dia 1 de gener

3 forajidos y 1 pistolero
(Titol a determinar)

Dia 6

Barro en los ojos Edward G. Muller
Antoni Stufen - Kris Avram

El hombre orquesta Serge Korber
Louis de Funes - Noelle Adam

Dia 7

Gorgo y Superman se citan en Tokio
Katsushiko Sasaki - Hiroyuki Kawase

El cómico más grande del Mundo
Buster Keaton

Avinguda 2

Dia 1 de gener

Toda desnudez será castigada A. Jabor
Paulo Porto - Darlene Gloria

La viuda Andaluza Francisco Betriu
Barbara Rey - Francisco Algora

Dies 6 i 7

Ha nacido una Estrella Franck Pierson
Barbara Streisand - Kris Kristoferson

La princesa desnuda Cesare Canèvari
Ajita - Tina Aumont

Dia 14

La vuelta del gran Rubio Ives Robert
(con un zapato rojo)
Pierre Richard - Mirelle Darc

Más allá del bien y del mal Lilian Cavani
Dominique Sanda - Virna Lisi

Dia 21

Amor bajo fianza John Korty
Jack Lemmon - Genevieve Bujold

Marcha triunfal Marco Bellochio
Franco Nero - Miou-Miou

Dia 28

En la cresta de la ola Pedro Lazaga
Javier Escrivá - Vicky Michele

La condesa insatisfecha Mario Lanfranchi
Senta Berger - Mauricio Arena

Dia 14

Viaje alucinante Richard Fleischer
Stephen Boyd - Raquel Welch

Tarzá en la India Jhon Guillermin
Jock Mahoney - Mark Dana

Dia 21

Los hijos de Scaramouche George Martin
Hermanos Calatrava - Didi Sherman

La Tierra olvidada por el Tiempo
Doug Mc. Clure - John Mc. Erney

Dia 28

Maciste contra los Mónstruos G. Gentilò
Alan Steel (Mister Universo)

Tres panteras azules

Exclusivitat * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Artieles Home

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra

ROS ROCA S.A.

LA INDÚSTRIA
DEL REMOLC

Llenya i Carbó

F. Santamaria i Fills

Santa Esperança
Telèfon 390387

Per a un bon servei

Funerària (Casa Romà)

Rapidesa... Economia...

*Servei Oficial
únic de
EL OCASO, S.A.*

Mercè, 19
Tel. 390309
AGRAMUNT

Plaça del Pou, 9 - Telèfon 390863 - AGRAMUNT

Entrega immediata del seu

«*Ford Fiesta*»

Facilitats de pagament

Garatge Vidal

Acceptem el seu cotxe usat
Informi's sense compromís

a *Garatge Vidal*